

ἠκολούθησε τὰς λεγεῶνας ἡμῶν μέχρι τῶν Ῥωσικῶν παγετῶν, συνανέμιξε τὸ αἷμα αὐτοῦ μὲ τὸ ἰδικόν μας ἐπὶ τῶν πεδίων τῆς μάχης καὶ δὲν κατέθηκε τὰ ὄπλα, εἰμὴ, ὅτε εἶδε προσόντων τὸν τελευταῖον στρατιώτην τῆς Βοναπαρτικῆς ὑπόθεσεως, ἣν ἦν τότε κοινὴ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀνεξαρτησίας· τί δ' ἐπ' αὐτῷ ὁ πατὴρ ἐν τῇ πρωτεύουσαι ταύτῃ· ὅ,τι βραδύτερον ἔπραξεν υἱός, βαλὼν τοῦτέστιν εἰς τὴν θήκην τὸ ξίφος ἐγένετο συναινετικῆς. Τῷ 1831 παρίσταται προσβάλλον τὴν Παπικὴν ἐξουσίαν μετὰ περιφανῶν συνενόχων, ὧν ἡ ἱστορία διατηρεῖ τὰ ἐνόμισμα καὶ ὧν ὁ εἷς ἔπεσεν ὑπὸ τῆς σφάρας τῶν δορυφόρων τῆς τυραννίδος. Ἦν δωδεκαετῆς μόλις ὁ Φήλιξ Ὀρσίνης ὅτε ἐγένετο μάχης τῶν συμφορῶν τούτων· εἶδε θραυσθεῖσαν μὲν τὴν ἐστίαν τοῦ οἴκου, τὸν δὲ πατέρα φυγάδα καὶ καταδεδικασμένον ἐπὶ πλάνητα βίον. Πῶς θέλετε νὰ μὴν ἠσθάνετο ἀναγεννώμενον ἐπὶ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τὸ φλογερὸν ἐκεῖνο καὶ ζωηρὸν καὶ ἀδιέλιπτον μῖσος, ὅπερ ἐμπνέει αὐτὸν καὶ ἐλαύνει κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος. Πάντα τὰ λοιπὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ παθῆν ὑπερῆσαν ἐνώπιον τοῦ βαθέως ἐκεῖνου αἰσθήματος, ὅπερ ὑπερῆσαν οἰωνεῖ δὰς, ἐξ ἧς ἀνεφλέγη ἡ καρδιά αὐτοῦ. Ὁ κύριος γενναῖος Εἰσαγγελεὺς εἰκόνιζεν ὑμῖν τὸν Ὀρσίνην ὡς ὀχλικὸν τινα σωματικῆς, ὡς μὴ ἀγωνιζόμενον ὑπὲρ τῆς πτώσεως τῶν κυβερνήσεων, εἰ μὴ ὅπως ἀναβῆ εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ ἐπὶ ταύτης ἐκείνου νόμος παραδοθῆ εἰς τὴν μέθην τῶν ἡδονῶν καὶ τῆς ἰσχυρίας· ὡς εἶπον ἤδη ὑμῖν, ἡ ἱστορία ἦν περιέγραψεν ὁ γενικὸς εἰσαγγελεὺς δὲν εἶναι ἡ ἀληθὴς τοῦ Ὀρσίνης. Δὲν θέλω ἄλλως νὰ σκεπτήσω μετ' αὐτοῦ, τοῦτο τὸ θέλω, μηδὲ νὰ μεγαλοποιήσω τὴν συζήτησιν ταύτην. Ἐρωτῶ μόνον αὐτόν: Ἰταλὸς ὢν δὲν ἠπάθη ἐκ τῶν δεινῶν, ἅτινα καταβιβρώσκουσι τὴν Ἰταλίαν, ἠθέληεν αἰσθανθῆ τὸ βᾶρος τῶν ἀλύσεων τῆς πατρίδος καὶ δὲν κατέβαλε τοὺς ἀγῶνας αὐτοῦ πάντας ἔν' ἀποσείσῃ τὸν μισθὸν τοῦ ξένου ζυγόν; Ὁ Ὀρσίνης ἀπεπειράθη τοῦτο καὶ ἐπέτυχε αὐτοῦ ὁ βίος ἀφροσώθη εἰς τὸν εὐγενῆ τοῦτον σκοπὸν· ἀνεξαρτησίαν, τὴν ἐνότητά τῆς Ἰταλίας ἐπίσης ὁ Ναπολέων